

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نياشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary - Cultural

ادبی - فرهنگی

اثر داکتر رؤوف روشن
فریمانیت، کلیفورنیا
میزان ۱۳۸۷

عید را نماز کنید

گفت عید آمد و عید آمد
امید آمد و نوید آمد

درین کهنه سرا، ایام جدید آمد
بر طارم اخضر هلال رشید آمد

از گنبد کبود یاری که رمید آمد
از نفس فلک آهسته جهید آمد

گفتم کدام عید؟ کدام یار؟
چون فال-- بعید آمد

درین حال خراب، کسی او را ندید آمد
نوید او را کسی نشنید آمد

*****

مگر از آن مادر نپرسیدی؟
که طفلش را بمپاره برده

از آن کودک نپرسیدی؟
که مامش را خمپاره برده

از آن افسر بیگانه نپرسیدی
که بر بیگناهان دست بر ماشه برده

از آن خلبان بیگانه نپرسیدی
که بم ها بر کودکان باریده رفته

که دشمن را ز دوست
فرق ناکرده رفته

که بر عروس پیش از زفاف
در شام عروسی، گلوله باریده رفته

کدام عید؟
که در آن جهل جوشیده رفته

که سیاهدلان
ارهاب و ترس آورده رفته

که سیهکاران
کلبه های مردمان رو بیده رفته

که جنگ سالاران
جنگ سالاریده رفته

که دولتمردان متکی بر غیر
خود را به کرسی ها چسپانیده رفته

که رشوت و اختلاس
دیده ولی نادیده گرفته رفته

که بر اجنبیان
بالیده رفته

که در فرمانبری از اجنبی
نازیده رفته

بجای آستین بالا زدن ها
بهنگام خدمت چین پوشیده رفته

*****

نگویید عید آمد
خوش آمد یا سعید آمد

که مردم عید دارند؟ ندارند
که در عیش و سرور اند؟ نیستند

در غم نان اند، پریشان اند
که آیا روز دگر زنده میمانند؟ حیرانند

در فکر آزادی اند و رهایی اند
از ترس وحشت، از ترس دهشت سودایی اند

در فکر آنند که علم پیروز شود
نی فردا، بلکه امروز شود

که دولت دلسوز شود
این روز بد بهروز شود

اشک از دیده ها پاک شود
غم فردای این خاک شود

پس ای عیاران، عید را نماز کنید
آرامی، صلح و اتحاد را نیاز کنید